

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor práce: Bc. Filip STRÁŽNICKÝ
Obor: Geografie-Historie
Název práce: Geografická analýza dlouhodobých změn rozšíření muslimského obyvatelstva v Evropě

Hodnocení:

Obsahová stránka práce	Maximální počet bodů	Udělený počet bodů
Metodika (stanovení cílů, výběr metod)	10	5
Struktura práce (vnitřní vyváženost a logická návaznost částí práce)	5	3
Práce s literaturou a dalšími zdroji informací (výběr, způsob použití)	15	10
Tvůrčí přístup a vlastní autorský vklad	20	10
Zhodnocení dosažených výsledků, splnění cílů a přínos práce	20	10
Obsahové zhodnocení netextových částí práce (tabulek, obrázků)	10	5
Formální stránka práce		
Dodržení norem pro formální úpravu práce včetně citačních norem	10	9
Estetická úprava a jazyková stránka práce	10	8
Celkové hodnocení práce	100	60

Navrhované hodnocení: A (100–92 b.), B (91–83 b.), C (82–74 b.), D (73–65 b.), E (64–55 b.), F (54 nebo méně b.).

Klady práce:

Předložená práce se věnuje aktuálnímu tématu šíření obyvatel vyznávajících islám v evropských zemích od roku 1950 do roku 2011 a podává základní přehled o vybraných dostupných pramenech informací k této problematice. Zajímavá je snaha o kvantitativní pojetí a vyjádření prostorové distribuce muslimů v Evropě formou vymezení jádrových oblastí a určení těžiště muslimské populace, i když s ohledem na dosažené výsledky autor nevyužil naplno potenciál zpracovávaných dat.

Nedostatky v práci:

Rešerše pramenů a literatury je vzhledem k tématu příliš stručná, postrádám vlastní kritické zhodnocení relevance dostupných dat a zdůvodnění volby Kettaniho dat oproti jiným dostupným pramenům.
Metodika práce není popsána dostatečně. Autor detailně popisuje návod provedení lineární interpolace údajů, ale už neuvádí, které konkrétní údaje byl nucen interpolovat. Předpokládám, že metoda

vymezení jádrových oblastí a těžiště rozmístění muslimského obyvatelstva jsou jeho vlastním návrhem, protože necituje žádné prameny, z nichž by se k tomuto postupu inspiroval. Čtvrtá věta podkapitoly 3.2 se mi jeví nesrozumitelná a pravděpodobně chybná. Část metodiky je odděleně od kapitoly 3 popisována v kapitole 6.1. Autor v cílech práce uvádí, že za účelem analýzy vytvořil "databázi počtu muslimů v Evropě" (a takto uvádí např. i zdroj tabulky 2), podle popisu metodiky však jde v podstatě o Kettaniho data lineárně interpolovaná do zvolených průřezových let.

Za nejzávažnější slabinu práce považuji nedostatečnou hloubku provedené geografické analýzy, zůstává v úrovni základních výpočtů podílů a přírůstků muslimů v populaci států Evropy s velmi jednoduchou kartografickou prezentací. Mapy jádrových oblastí (obr. 25–31) jsou na straně 47 chybně označeny za kartogramy (jde o prostou areálovou metodu) a jejich sada se dala v tomto pojetí nahradit jedinou mapou vývoje areálů zahrnutých mezi jádrové oblasti. V tomto ohledu zde zůstává nevyužitý potenciál, autor mohl kartograficky vyjádřit zpracovaná data formou pseudokartogramů podílu muslimů v populaci např. v kombinaci s kartodiagramy jejich absolutních počtů a samotné jádrové oblasti stačilo dodatečně zvýraznit jejich prostým ohrazením.

Dále autor neobratně nakládá s faktem, že pro všechny hodnocené roky pracuje se současnými státními hranicemi, a tak v mapách a v samotném textu znázorňuje a popisuje státy, které v určitých letech fakticky neexistovaly a ani v metodice neujasňuje, jakým způsobem byla získána data pro roky 1950 až 1990 za samostatnou ČR a Slovensko, za sjednocené Německo, za nástupnické státy Jugoslávie a Sovětského svazu. V mapách a na mnoha místech v textu pak Nizozemsko označuje nepřesně jako Nizozemí.

Kapitola 6.8 o islámu v ČR je ve struktuře kapitoly 6 nesystematická a věnuje se převážně iniciativě vedené panem Konvičkou, včetně zcela nevhodného zařazení ilustrace počtu mešit vytvořené iniciativou Islám v ČR nechceme.

Geografická analýza je završena zhodnocením posunu těžiště rozšíření muslimské populace v Evropě, zde by bylo zajímavým doplněním do mapy zároveň určit těžiště celkové populace Evropy a vzájemně porovnat obě získané trajektorie.

Další úroveň geografické analýzy už práce nepřináší – neanalyzuje podrobněji migrační proudy do Evropy (jak je doporučeno v zásadách pro vypracování), nezkoumá prostorové rozmístění muslimů v rámci jednotlivých států (zda se např. koncentrují do měst či určitých oblastí), mnoho se čtenář textu nedozví ani o příčinách nárůstu počtu muslimů (o motivaci k migraci, podmínkách umožňujících usídlení muslimů v dané zemi, o rámci jejich integrace do společnosti, odlišnostech demografického chování apod.). Výsledná analýza tak svou hloubkou a podrobností odpovídá spíše úrovni bakalářské práce.

V neposlední řadě autor na mnoha místech především druhé části práce přináší různá hodnotící a interpretační tvrzení, která nevycházejí ze zpracovaných analytických výstupů, ale přitom nejsou podložena žádnými dalšími citovanými fakty nebo prameny.

Otázky k obhajobě:

Prosím autora, aby zhodnotil další dostupné prameny o vývoji počtu muslimů v evropských zemích a zhodnotil jejich kvalitu a možnou využitelnost pro jím provedenou analýzu ve srovnání s publikací Kettaniho.

Práci **doporučuji** k obhajobě a navrhuji její hodnocení známkou **E**.

V Olomouci 12. ša'bán 1437 / 19. 5. 2016

.....

Martin Jurek
oponent práce